

forklare, hvad jeg ved denne Leilighed har sagt; jeg kan ikke gaae videre uden at indlade mig paa en Forklaring af Grundlovens § 85, hvilket jeg vil finde ligesaa unødvendigt som upassende her. Jeg troer derfor, at mit Raisonnement var fuldkommen rigtigt, da jeg sagde, at ligesom man i hine Forhold hyppigen seer brugt den Bending: „efter Omstændighederne“, saaledes kan man i det her foreliggende Forhold vente, at der vil blive brugt lignende Udtiyl, saasom, at en Ansøgning „for Følgernes Skyld eller for Exemples Skyld“ ikke kan bevilges. Jeg maa bede lagt Mærke til, at jeg ingenlunde sagde, at man med Hensyn til det her omhandlede Forhold kunde sige, at det Ansøgte „efter Omstændighederne“ ikke kunde bevilges; thi det vilde aldeles Intet sige. En anden Sag er det i criminelle Sager, hvor Omstændighederne ligge saa at sige udbredte for Overdommernes Blik, for dem, som skulle læse Kjendelsen, men at en Ansøger faaer at vide, at hans Ansøgning „efter Omstændighederne“ ikke kan bevilges, betyder Intet. Den anden Bending, som jeg før exempelviis nævnte, kan derimod bruges, da det altid er noget, men vistnok overmaade lidet at sige, at Ansøgningen „for Exemples Skyld“ ikke kan bevilges. Efter min Erfaring faaer desuden Ansøgeren i de allerfleste Tilfælde at vide, hvorfor hans Ansøgning ikke kan bevilges; det bliver ofte tilkjendegivet ham skriftlig, undertiden mundtlig, og i det Tilfælde, hvor Bedkommende ikke skjøtte om at angive Grundene for Afslaget, vil man, efter hvad jeg formoder, bruge saadanne almindelige Uttringer som dem, jeg før anførte. Da der her er Tale om noget Tilkommende, er det naturligtviis kun en Formodning, jeg har, og jeg vil finde det meget naturligt, om de ærede Herrer, der holde paa Lovforslaget, antage, at det Modsatte vil blive Tilfældet. — Jeg opfastede derhos ved første Behandling det Spørgsmaal, om de, der havde den Formening, at et saadant Lovforslag vilde være uskadeligt, men unyttigt, kunde eller burde stemme for Loven. Dette Spørgsmaal skal jeg for mit Bedkommende, efter nu at have hørt Forhandlingerne, besvare saaledes, at naar virkelig et stort Antal Medbor-

gere ansee Sagen for vigtig og troe, at deres Interesse kræver en saadan Lov, kunne, saavidt jeg skjøner, meget vel de, der ere af hlin Mening, forsvare at stemme for Loven eller idetmindste unblade at stemme mod den.

J. A. Hansen. Jeg finder mig kun opfordret til at bemærke, at det efter min Erfaring ikke forholder sig saaledes, at de allerfleste Ansøgere skriftlig eller mundtlig faae at vide, af hvilken Grund deres Ansøgning er afflaaet, og jeg troer dog ogsaa at have nogen Erfaring i den Retning. At min Erfaring er noget forskjellig fra den ærede Rigsdagsmands, kan ligge deri, at det er forskjellige Folkelasser, vi To omgaaes; med Hensyn til den Deel af Folket, den ærede Rigsdagsmand omgaaes, kan Sagen maaskee være rigtig, den kan maaskee have Afgang til at blive bekendt med Grunden til Afslaget paa Ansøgninger, men den Folkelasse, jeg omgaaes, møder ikke en saadan Forekommenhed.

Da ikke flere begjærede Ordet, blev Lovforslaget, efterat være oplæst i den Skikse, hvori det var vedtaget ved anden Behandling (see Anhang A.), sat under Afstemning og vedtaget eenstemmig med 49 Stemmer; men da saaledes det til at tage Beslutning nødvendige Antal Stemmer ikke var afgivet, foretoges en ny Afstemning ved Navneopraab, hvorved det, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, vedtoges eenstemmig med 54 Stemmer.

Ja.

Ander sen; Barfob; Christensen, C. A. J.; David; Doctum, v., Eckardt; Frølund, Hage, A.; Hage, H.; Hansen, J. A.; Hansen, L.; Hansen, N. P.; Hasle; Hasfelbalch; Jensen, J.; Jespersen, N. F.; Junder; Kayser; Kjær; Larsen, A.; Larsen, R. P. C.; Larsen, L. C.; Lehrmann; Lindahl; Lyhøgaard; Monrad; Müllen; Nielsen; Nørgaard; Olsen, N.; Oppermann; Pedersen, J.; Petersen, C.; Petersen, C. N.; Petersen, H. N.; Petersen, J. F.; Ploug; Puggaard; Rasmussen; Rosenørn; Rugaard; Schjern; Schovelin; Spønderby; Tiemroth; Tscherning; Winther, G.;